

Zbytky třpytivého bílého sněhu pomalu mizely ze zmrzlých strání a sluníčko zlehka ohřivalo vzduch i zem. Častěji slunečné nebe nad hlavou dávalo tušit, že se blíží konec zimy, a i vítr přestával tolik mrazit. To přicházelo jaro. Na jedné té mokré stráni stál strom – silná stará lípa. Od pradávna byla součástí klidného poutního místa, kousek od vsi i od lesa.

